

Klára Bočkayová

Klára Bočkayová se narodila 27. května 1948 v Dolnom Kubíne. V letech 1963 až 1967 studovala na Střední škole uměleckého průmyslu v Bratislavě (prof. Rudolf Fila), v letech 1967 až 1973 na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě (prof. Peter Matejka). Samostatně vystavuje od roku 1980, kolektivních výstav se účastní od roku 1978. Od roku 1995 vyučuje na Škole užitého výtvarnictví J. Vydrů v Bratislavě. Žije a pracuje v Bratislavě a Stupavě.

KLÁRA BOČKAYOVÁ

mi připadala vždycky jako dovršitelka ženské emancipace, ale nikoliv přesvědčovací razancí ve smyslu sufražetského superchlapství, ani rezignováním na ženství jiným druhem sebeponížení, která nabízejí různá další feministická hnutí se sklony k ještě hlubším poníženostem, protože si našla už od samých počátků své tvorby, řekl bych, že už ve školních lavicích abecedu a syntaktické systémy, umožňující vývoj bez dramatických komplikací, ale taky bez náběhu k opakování už nalezeného, což se v dnešním umění odehrává až příliš často a zřejmě také denní konfrontace s podobně artikulovanou tvorbou manžela, jen s úplně jiným tvaroslovím a při tom nejen o dikci je teď řeč, ale o přímo elementárním, teda podobně jako ve slovesných formách umění představuje třeba slabikování, je výběr jejich prvků, citačních východisek z lidových banalit a požití způsobu, jakým přenáší citované prvky do svých kompozic, prozrazuje na jedné straně orientovanost v montážních procesech, založených na frotážování, ko-

lážování, otiscích a možná že ještě jiných praktikách, jejichž kombinace zakládá nové pohádkové děje, kterými hýbe čistě feminní duch jiskřivého důvtipu bez toho, aby se výtvarné frekvence, žensky důvěrné a bez zbytečných dramatizování, daly strhnout k rozpoutání příkroští a zapomínaly při tom na hybnost se znaky zpětnosti, což jsou ženské zbraně par excellence, ve výtvarném umění obětované často ve prospěch jiných fenoménů, předstírajících razanci, jež u Kláry Bočkayové při jejím temperamentu by mohly bez ostychu dominovat, avšak vybalancovány už zmíněnými posedlostmi hudebně-skladebného původu, vyplývajícími z osobnostního noblesního založení a možná taky z manželské souhry, umožňující při tak vzácných talentech, jaké představují oba, zřetelnost odlišností, vyrovnávající a specifikující potencionální zdroje napětí ve prospěch věcí, společné i odlišné.

Rudolf Fila

Z cyklu *Podzimní andělé*, 1991, akryl na plátně, 80 x 90 cm